

— Od Šatkovske pojdi kositi v Senatorsko ulico v gostilnico Honikovskega. Kosilo pri njem velja pol zlata. Ko bodeš pokosil, pojdi na ogel Saksonskega trga nasproti Brilevskega hiše, pojdi ondu v prvo modno prodajalnico in vzemi zase dve škatljici vakštafa, to velja tri zlate. Sedaj pa pojdi v nižje nadstropje hiše in ondi poprašaj za gosp. Wenheima, kateremu daj tole pismo... Ko bode prečital pismo, bode že vedel, kaj mu je storiti, in za to mu plačate tri zlate. Vse, kar sem ti naročil stane 18 zlatov 26 grošev. Tu imaš denar. Če točno izpolniš, kar sem ti naročil, dam ti še štiri zlate za žganje.

— Rad vam ustrežem, vaše blagorodje. Vse bodem storil, kakor ste mi ukazali.

Semenčuk je odšel. Ne bodemo sledili za njim po potih v Varšavi, kjer je točno izpolnil, kar mu je bil naročil Pukalov, razen one stvari, ki bi jo bil moral storiti na Saksonski ulici pri Wenheimu, h kateremu pojdemo vkupe s Semenčukom. Wenheim je bil zobni zdravnik. V pismu Pukalova je bilo zapisano:

„Izročitelju tega pisma izderite spodnji zob, četrti od krajnega zobu na desni strani.“

— Odloži svoj portepej in čelado in usedi se na stol, rekel je zobni zdravnik.

Semenčuk je storil, kar se je od njega zahtevalo in sel.

— Odprij usta — rekel je zobozdravnik. — Dobro, sedaj poizplakni usta — nadaljeval je Wenheim, podavši mu kozarec gorke vode.

— Zopet odprij usta.

Semenčuk je drugič odprl usta. Zobozdravnik je vzel klešče in je hotel z njimi poseči v usta vojaku, da mu izdere zob, kakor je bilo naročeno v pismu Pukalova. Pa Semenčuk se je spomnil, da stvar ne bode dobra in je torej prosil:

— Gospod, kaj pa hočete storiti z menoj.

— Izdreti bolni prednji zob.

— A mene noben zob ne boli, vsi so zdravi.

— Pa je v pismu rečeno, da bi ti izdrl četrti spodnji zob na desni strani. Te mora že boleti. In zobozdravnik je posegel s kleščami Semenčuku v usta.

— Ne, gospod! Nikakor ne dam izreti zdravega zobu.

In Semenčuk je vstal s stola, nadel si portope in čelado in odšel od zobozdravnika rekši mu:

— Z Bogom, gospod.

Povrnil se je v ostrog.

— No, kaj? Si li vse storil, kar ti je bilo ukazano? — vprašal je Pukalov vojaka, kateremu je bil naročil opraviti svoje stvari.

— Skoro vse, vaše blagorodje.

— So ti tudi zob izdrl?

— Nikakor ne; nisem pustil, ker me zob ne boli.

— Pa mene zob boli. Stotnik ti je pa naročil vse tako storiti, kakor bi bil jaz storil. Ti bi torej si bil moral dati izdreti zob, kar bi si ga jaz bil dal, ko bi bil

šel v Varšavo. Ti torej nisi izpolnil povelja svojega stotnika.

Pukalov je odšel in povedal stotniku:

— Gospod stotnik! Semenčuk ni vsega storil, kar bi bil moral jaz storiti v Varšavi.

— Pokliči ga k meni, mu bodem že pokazal.

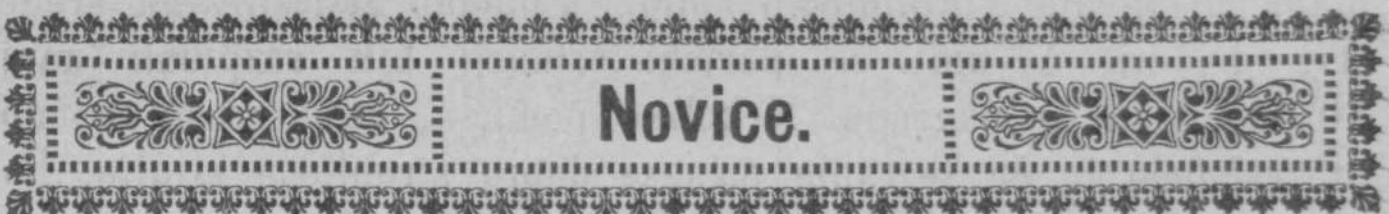
Semenčuk je prišel. Ko je pojasnil, kako je z zobom odšel je od stotnika brez slabih posledic. Pukalova so pa drugi dan pustili v Varšavo, da je opravil, kar prejšnji dan ni mogel opraviti zanj poslani vojak.

(Dalje sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

— Nemški cesar — dramatični pesnik. Nemški cesar se loti vsake stvari, če z dobrim ali slabim uspehom, o tem se seveda misli jako različno. V Berlinu se bode v kratkem igrala neka nemška drama, o kateri se govori, da jo je zložil sedanji nemški vladar. Neki časopis je radoveden, če se bode ta drama smela le hvaliti, ali tudi grajati, če v poslednjem slučaju kritika ne bodo težili zaradi razžaljenja cesarja.

Röntgenovi svetlobni trakovi. Znani Edison v Ameriki se tudi jako zanimlje za Röntgenove svetlobne trakove. Izrekel se je baje, da ima ta iznajdba večjo bodočnost, kakor vse njegove iznajdbe. Seveda Edison sedaj le to premišlja, kako bi to iznajdbo izkoristil za tehnične namene. Za te žarke prav za prav ni nobena stvar popolnoma neprodrljiva, temveč so le nekatere stvari bolj ali manj prodriljive in se zato videti na fotografiji, bolj ali manj temne. Posebno se pa poznajo prelomi in sploh pokotine. Zato se dajo s pomočjo Röntgenovih žarkov preiskati kovinski bruni, če so skozi in skozi brez napake.

Novice.

— Presvitli cesar, ki se je zadnji čas mudil s presvitlo cesarico na francoski rivjeri, vrnil se je minoli ponedeljek zopet na Dunaj. Cesarica se je podala na otok Krk.

— Posebni vlak »Glasbene Matice« na Dunaj odšel je iz Ljubljane danes dopoldne ob 1/2 11. uri. Na Dunaj dospejo izletniki ob 11. uri po noči, kjer bodo slovesno sprejeti. Tudi za povratek se priredi skupni vlak, s katerim se odpelje večina udeležencev v četrtek, dne 26. t. m. okoli poludne iz Dunaja. Z vlakom se je odpeljalo do 200 pevk in pevcev in najmanj toliko družega občinstva. Pri koncertih, pri katerih sodeluje orkester c. kr. dvorne opere, bodo izvajali solo partije gdč. Verhunčeva iz Ljubljane, sedaj na konservatoriju na Dunaju, sopran, in člana češke opere gg. Lašek in Kliment iz Prage, prvi tenor, drugi bas. „Mrtvaškega ženina“ bo dirigoval g. skladatelj Dvořák sam. Zanimanje za koncerta na Dunaju je veliko.

— »Josefinum« v Ljubljani je zavod, v katerem najdejo zavetišče za delo nezmožni, stari in bolehní ženski posli in brezposelne služkinje. Zavod vrši torej prelepo nalogo, ker lajša onemoglim ženskim poslom stare dni in je varno zavetje brezposelnim služkinjam, katerim, kakor znano, v takem položaju prete velike nevarnosti. To zavetišče je ustanovila znana dobrotnica Hočevarjeva, ki je darovala 20.000 gld. gospejnemu društvu v ta namen. Gospejno društvo si je v to svrho kupilo otroško bolnico na Poljanah in isto s pomočjo kranjske hranilnice predelalo v zavetišče. Grozni potres je pa hišo močno porušil. Poprave so stale do 14.000 gld. Da se zadolženemu zavetišču opomore, se je